

«Особистість і життєстійкість»

Особистість – це людина, саморозуміння, самоприйняття, самореалізацію якої великою мірою визначають інші люди. Але не лише вони! Якщо розглядати життєстійкість як здатність особистості відповідати несподіваним випробуванням, то виникає питання: від чого ця життєстійкість залежить? Чи можна її виховувати? Яким чином доросла людина впливає на власну здатність вистояти перед негодами?

Життєстійкості від дорослої людини очікує і сім'я, яка переживає конфлікти між молодшим і старшим поколіннями, чоловіком і жінкою, родичами і сусідами. В сім'ї розв'язуються численні кризові ситуації, починаючи від народження першої дитини і закінчуючи втратами близьких людей. Зріла особистість береже свій сімейний мікроклімат, намагаючись привнести оптимістичне бачення майбутнього. Вона вистояє перед випробуваннями, осилує перешкоди, які готує їй життя, тоді як особистість незріла постійно скаржиться на свої проблеми, гнівається на інших членів сім'ї, звинувачуючи їхню інфантильність, важкі часи, погану державу.

Протягом життя особистість змінюється, і її життєстійкість чи то розвивається та вдосконалюється, чи залишається нерозвиненою, невиразною. Буває, що спочатку дівчину дуже пестять й оберігають батьки, а пізніше вона знаходить собі чоловіка, який готовий знов все взяти на себе. Інколи чоловіки навіть шукають собі таких довірливих, наївних, непрактичних і вередливих подруг, оскільки лише поруч із ними відчують себе сильними, впевненими, рішучими.

Повноцінне життя передбачає різнобарвність, а не штучний відбір лише світлих кольорів. До того ж за чужий рахунок. У природі крім сонячних днів є дощі, буревії, урагани, завірюхи, повені та землетруси. І кожна жива істота готова до них, вміє досить вдало пристосовуватися, переживати, перечекати негоду. Людина теж є часткою природи, і саме її унікальна здатність до адаптації, свого часу забезпечила їй пріоритет.

Зріла особистість є безумовно життєстійкою особистістю. Вона визначено ставиться до свого оточення, власних виборів і рішень, до набутого досвіду і майбутніх перспектив, до життя як такого. Соціум у відповідь формує теж досить визначене ставлення: сформовану, самостійну, сильну і рішучу особистість помічають всі, адже до неї неможливо ставитись байдуже. Її можна або любити і хотіти наслідувати, або категорично не приймати, спростовувати, відкидати. У чому проявляється особистісна життєстійкість? Передусім у вчинках, які свідомо здійснюються на основі вчасно зроблених життєвих виборів. Слабка, нерішуча, інфантильна людина ніколи не буде здатною до справжніх самостійних вчинків, що якісно змінюють її життя. Життєстійкість «проступає» у таких індивідуальних особливостях, рисах характеру, як, наприклад, активність, цілеспрямованість, сміливість, загартованість, витримка. І всі ці риси забезпечують відповідне ставлення з боку оточення: повагу, прихильність, симпатію, захоплення.

Особистість – це інструмент оволодіння власною поведінкою та автор свого життєвого проекту, що втілюється лише за умови наявності життєстійкості.